

ЛІС МИЖИТА

Ціна 30 ц. Рік 14

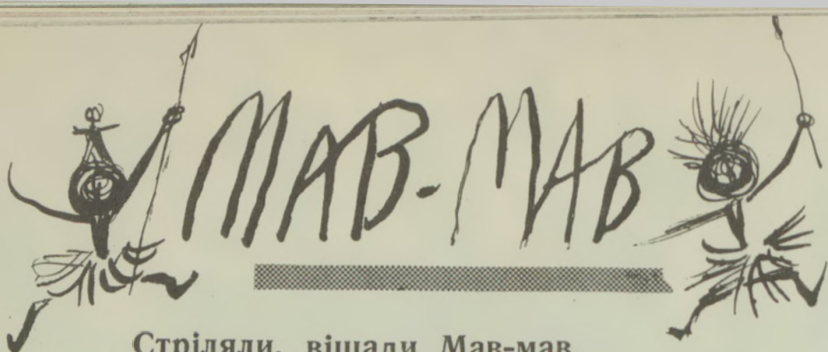
Хрис —

Вос —

Ско.

КІНЕЦЬ БУДЕ В ТРАВНІ

Стріляли, вішали Мав-мав,
Бо кожен з них за щастя мав
Громити місії культури,
Що дерли з тіла чорні шкури.

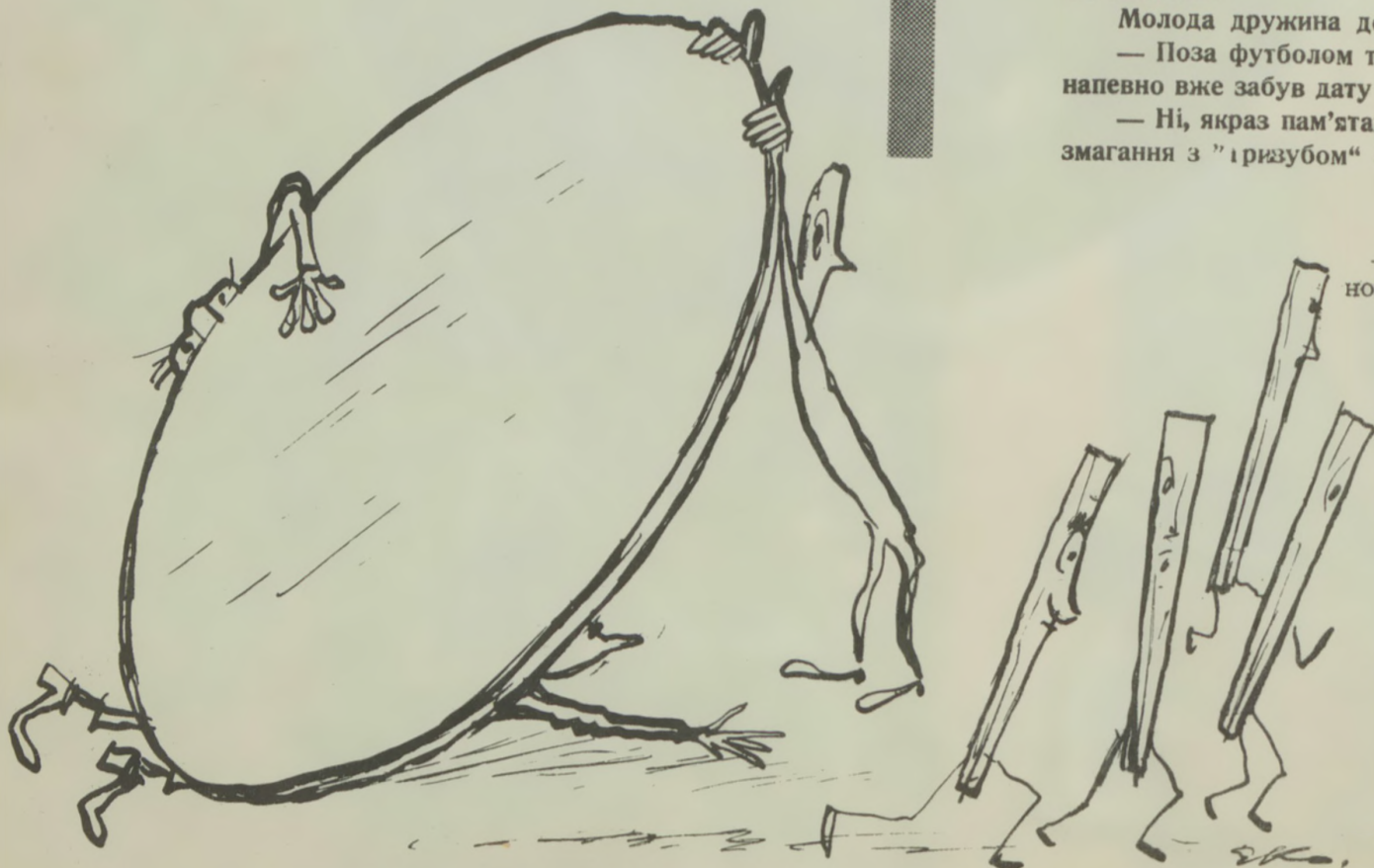
Аж утомився Альбіон,
Охляли, варті невсипущі, —
І самостійности закон
Запанував у дикій пущі!

І на підставі вільних прав,
За прикладом культурних місій,
Тепер Мав-мави б'ють Мав-мав,
Аж гай гуде! Аж рик у лісі!

Молімся Богу, щоб і нас
Не стрів цей льос-талан тяженький,
Коли настане воді час
І згинуть наші воріженьки.

С. Риндик

З КЛЮБУ КРУГЛОГО СТОЛА ВІДІЙШЛИ
ДЕЯКІ ЙОГО ЧЛЕНИ

Стіл є — ноги пішли...

СОРОКА НА ПЛОТІ

● З нагоди 150-річчя з дня народження Тараса Шевченка наші дві високі наукові установи, НТШ і УВАН, погнівались на дальших 150 років...

● Ювілейний Концерт з нагоди 70-річчя УНСоюзу в Нью-Йорку почався американським та українським національними гимнами, а закінчився польським "Сто Лят".

● З вдячності за запрошення на Ювілей УНСоюзу, Головний Поштмайстер Джан Гроновскі обіцяв дати "рейз" О. Сипові (Новицькому), що працює на пошті в Клівленді.

● УНСоюз відзначив своє 70-річчя "Відьмою", а на 50-річчя Української Народної Помочі в Пітсбургу приїхали з Ньюарку дві русалки: Іванка Кононів і Валя Калин.

● Навіть "Соборний борщ" Миколи Понеділка, привезений на 50-річчя Української Народної Помочі до Пітсбургу, не замирив тяжко загніваного п. Комічака з п. Мазуром.

● Кажуть, що Т-во Українських Інженерів не було гідно репрезентоване в Комітеті Будови Пам'ятника Шевченкові, бо його там заступали інженери Когут і Заяць.

● Редактор "Свободи" Антін Драган тяжко зажурився цим сумним фактом, що наступний ювілей УНСоюзу і "Свободи" припадає аж за 5 років...

● Після того, як демократичній газеті "Наша Батьківщина" не вдалось завалити пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, та сама газета пробує тепер повалити свого власного Архиепископа Мстислава.

● Отець декан В. Андрушків, парох церкви Св. Духа в Брукліні, збудував тут прекрасну школу і тепер журиться, звідки взяти до неї дітей та учителів...

● Друга Українсько-Жидівська Конференція в Нью-Йорку пройшла в нудній атмосфері, бо українці хотіли спати по вечерницях "Червоної Калини", а жиди не явились.

ФУТБОЛІСТ

Молода дружина до чоловіка-спортівця:

— Поза футболом тебе нічого більше не цікавить! Ти напевно вже забув дату нашого шлюбу...

— Ні, якраз пам'ятаю: це було тоді, коли УСК виграв змагання з "Гризубом" 3:0!

*

— Вчений немудрий — це ладунок книжок на плечах осла.

ЧИМ ПОБИЛИ?

Питається стражник селянина:

— Ей, друг, почему ти весь в крові? Побілі тебе?

— Ага, — відповідає той.

— А ким образом тебе білі?

— Та не образом, а якоюсь чортівнею від воза, — відповідає селянин.

ПОПЕРЕД ПРИБІГЛА

У царській армії солдатів годували переважно пшоняною кашею. Вона так набридла, що вже й дивитися на неї не хотілося.

Та от солдат, відслуживши свій строк, повернувся додому. Коли він увійшов до хати і привітався з рідними та помився, мати хутко поставила миску пшоняної каші на стіл.

Солдат подивився на неї, почув хав потилицю і гірко промовив:

— І коли вона встигла поперед мене прибігти додому.

СЕКРЕТНА МІСІЯ ВІДЬМИ

Березень, місяць Шевченка, в цьому ювілейному році вже два рази. покищо, пересували: спершу пересунули його на травень, а тепер нас офіційно повідомлено, що з травня пересунули на червень... Субота 27-го червня ц. р. має бути отою мурованою датою, коли маніфестаційно спом'янемо Батька Тараса незлим-тихим словом та відкриємо нарешті йому пам'ятник у м. Вашингтоні, за який, на малу волосину, трохи не вибухла війна між Америкою й Україною в екзилі.

Саме з огляду на те, що березень пересунули на червень, вернімося назад до місяця лютого: в тому місяці заіснувала одна, надзвичайно важлива подія, що мала пряме відношення до Шевченкових ювілеїв. Тією подією є врочисто відсвяткований в Нью-Йорку, в день народин Юрія Вішингтона, 70-літній ювілей УНСоюзу, укоронований, так сказати, виставою опери "Відьма", що, як потім виявилось, не була оперою, а таким великим концертом.

Ми залишимо концерт на боці, тобто не будемо торкатись сценічно-музично-хорально-танцювальних аспектів ювілейної імпрези, а спинимось лише на одному її аспекті — політичному. Так, шановні земляки! Цій "Відьмі" призначено рішенням Головного Уряду УНСоюзу зробити велику політичну роботу — для добра й слави українського племені на цій вільній землі, як також і в пошану іншого цьогорічного Ювілята — Т. Г. Шевченка.

Не забуваймо, мої дорогі, що на головного промовця на цю парадну був запрошений союзними батьками не хто інший, а головний поштмайстер з Вашингтону, достойний Джан Гроновскі, член кабінету президента Джансона "слов'янсько-польського роду", — як писала "Свобода", і, як виявляється, ще один великий приятель українського народу, про що ми досі нічого не знали, аж ювілей Батька-Союзу цю тайну нам розкрив.

"Громадяни слов'янського походження, між ними й українці, мають усі причини пишати кар'єрою п. Дж. А. Гроновського", — писала з цього приводу "Свобода".

Ну, гаразд, скажете пишаймося кар'єрою чужих достойників, коли не маємо своїх на таких високих посадах, але що спільного, питаєте, має достойний Джан Гроновскі з... "Відьмою", або "Відьма" з вищезгаданим паном?..

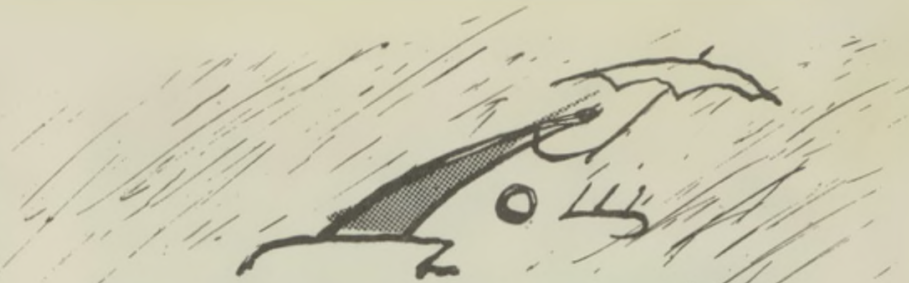
Ага! В тому то й сук, що перед концертом "Відьма" дістала секретну інструкцію від головного предсідника УНСоюзу, п. Йосипа Лисогора, зачарувати головного поштмайстра, заколисати його солодким своїм співом, приворожити для української справи та й нашептати йому на вухо, щоб він ще в цьому році випустив друком поштову марку в пошану Тараса Шевченка!

Чи ця секретна місія вдалася, увінчалась успіхом?.. Я вірю, що так! Ви ж бачили, яку красну відьму випустив на сцену Батько-Союз в особі співачки Марти Кокольської! Те, що вона появилася в Карнегі Гол наондульована і в пишній, вечоровій сукні. — не грає ролі, це такий хитрий, відьомський трюк, маскування! Наондульована відьма, як виявляється, не втрачає своєї смікалки і може вас дуже легко зачарувати й перемінити, скажемо, в півня або в барана. Я ж сам бачив, як після концерту достойний Джан Гроновскі гречно цілував ручку Марти Кокольської і в рідній, слов'янсько-польській мові сказав їй: — "Окей!"

Значить — зачарувала й приворожила! Радій, Батьку-Тарасе! Вже тепер хочеться кричати на радощах, на повні груди:

"Будеш, Батьку, панувати,
Будеш, Батьку, марку мати!"

І к е р

Дощ іде — я іду,
У калошах, у плащі.
Я спинивсь — а дощ ні.
Бо він дощ, як всі дощі.

Треба далі йти мені.
Дощ іде — я іду.
Він згори — я внизу.
Він спинивсь — а я ні.

Може, трохи побіжу?
Я почав — він дігнав.
Бо він дощ, як всі дощі,
Я в калошах, у плащі.

Дощ іде — я іду.
Ідемо удвох — і що ж?
Я весь мокрий, він — весь дощ.
Я спинивсь — а дощ ні.

Бо він дощ, як всі дощі,
Я в калошах, у плащі.
Треба далі йти мені.

Дощ іде.

Б а б а й

АДОПТУВАЛИ...

Після прочитання в "Свободі" великого числа хвилюючих статей про Головного Поштмайстра Джана Гроновського, в читача може постати враження, що Головний Уряд УНСоюзу складається тепер з таких осіб:

Головний Касир	Роман Слободян
Головний Секретар	Ярослав Падох
Головний Предсідник	Йосип Лисогір,
Головний Поштмайстер	Джан Гроновскі.

З ВАРШАВСЬКИХ ЖАРТІВ

— Який доказ на те, що земля кругла?
— Що помиї, які виливаються у нас на Захід, вертаються назад на Схід.

В ЕПОСІ "БІТЛЕСІВ"

Дівчина до хлопця: — Прийдеш сьогодні на стрічу?

Хлопець до дівчини: — Ні, сьогодні не могу: мию волосся...

Куровицький і Бачинський
З Великоднем Вас вітають!
По смачні шинки й ковбаси
Всіх до себе запрашають.

Шановним Землякам з Ньюарку, Пасейку і всього сусіднього Нью Джерзі — за новим стилем, а Дорогим Нью-Йоркчанам за старим, найкращі святочні бажання пересилає широковідома в обох стейтах українська м'ясарська Фірма

K & B MEAT MARKET

що має дві модерні крамниці:

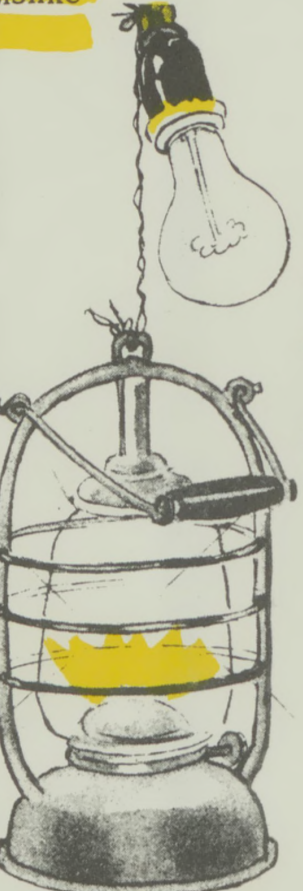
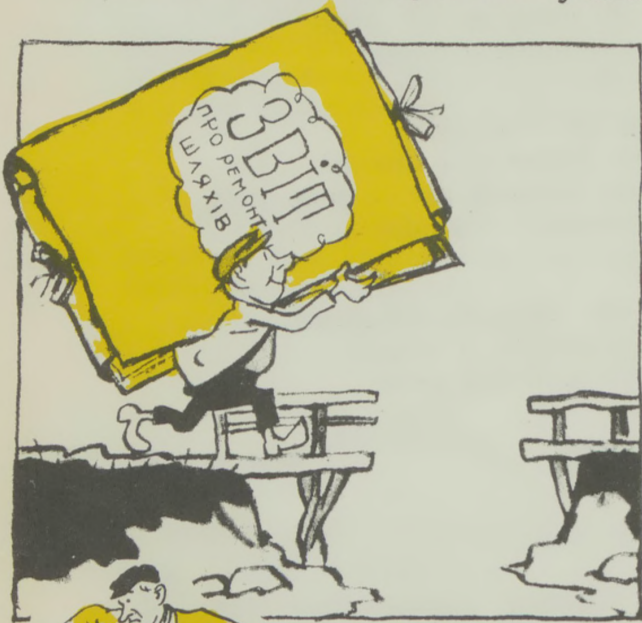
128 First Ave., New York, N.Y. 166 Ave. "B"

СОВЕТСЬКІ ДЕРЖАВНІ ТАЙНИ

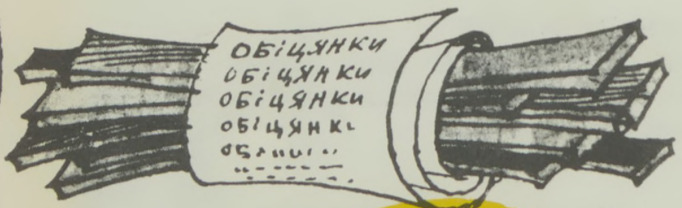
Як відомо, туристів із Заходу, як теж і тих, що приїхали до Советського Союзу відвідати родину, не пускають на села, побоюючись, щоб відвідувачі не підглянули і не винесли на Захід різних, як кажуть, „державних тайн“. Нам вдалося перехопити дещо з тих „державних тайн“ через нашого законспірованого співробітника в советському, „на українському мові“ журналі „Перець“. Ось вони:

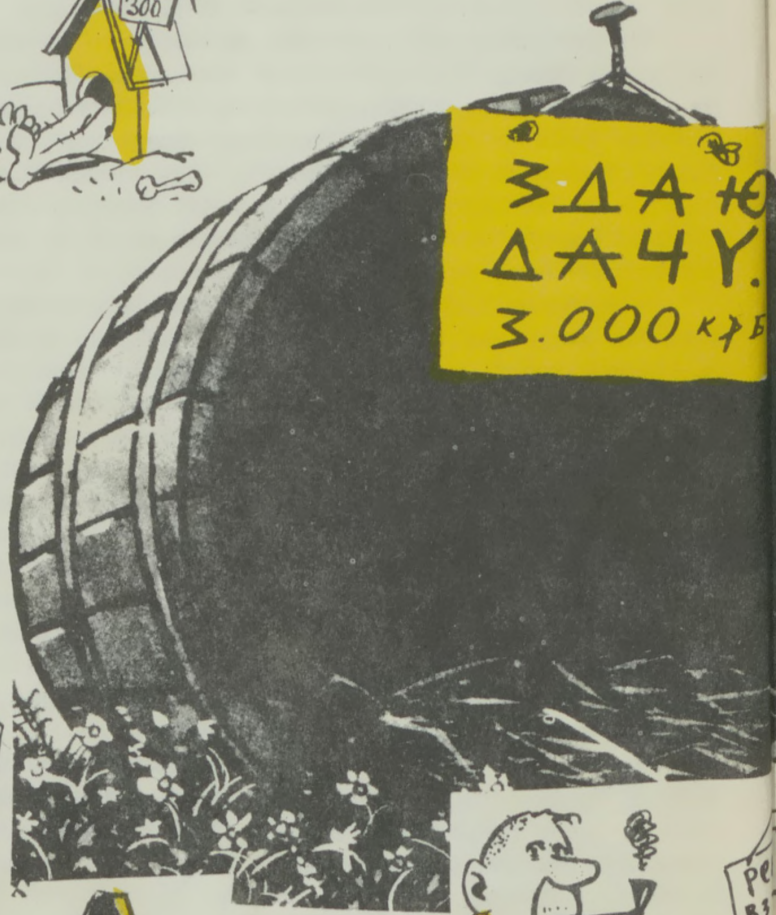
— Гриць мені, моя мати, черевички купив...

ГАСОВА ЕЛЕКТРИКА

— Хіба такі свині бувають?

Без слів

Наша крамниця завжди на замку...

— Рятуйте наші туші!

Можете скаржитись... 5

**"ТЕАТР ЛИШЕ В П'ЯТНИЦЮ",
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ.**

**ГОР ЧАЙКОВСЬКИЙ: "БАГРЯНІ
РОЖІ"**

(Переклад з української Альдо де Бенедетті)

Дієві особи:

Ліза Чепіль — Марія Верані
Богдан Паздрій — Альберто Верані
Ярослав Пінот-Рудакевич — Тома Савеллі

Оксана Рудакевич — Розина

Режисер — Альберто Верані

Діється тепер на сцені "Театру
Лише в П'ятницю"

Про те, що "Театр Лише в П'ятницю" починає бути жахливо популярний, не треба навіть і писати. Це факт, а не реклама. На кожну виставу приходять маса публіки й приходило б її значно більше, коли б вона знаходила двері до театру, над якими повісили б хоч маленький натяк на світло. Гра артистів бездоганна. От, наприклад, артистка Марія Верані у ролі Лізи Чепіль потрясає своїм драматизмом і сукнями, які вона спритно міняє кожної хвилини і які через те не вспіває попросувати. Напевно гра тієї артистки була б значно слабша, коли б вона не поверталась увесь час до публіки своєю елегантною спиною. Характеризацією і поставою артистка цілком вдало віддає персонаж Лізи Чепіль.

Альберто Верані крім того, що читає на сцені "Свободу" і виїжджає елегантно з "клунками", вносить в цю ролю багато нового. Він так увійшов — ні, всмоктався в образ Богдана Паздрія, що просто важко розрізнити, де починається Богдан Паздрій, а де кінчається Альберто Верані. Глибоко продумана характеристика у вигляді вусів "а ля Чарлі Чаплін" переносить нас у соняшну Італію. Альберто Верані, як пише незнаний автор у програмці, є всестороннім актором. В опері, фарсі, драмі, комедії та ревії він відчуває себе всюди як вдома! І це факт фактичний! Можливо, коли б було навпаки, тобто актор відчував себе не як дома, а на сцені, — було б значно гірше.

Тома Савеллі в ролі Пінота Рудакевича крім чудово пошитого убрання, розкрив перед глядачем

глибину створеного персонажу, до чого дуже добре починаються метелики й хусточки в кишенці. Подібність Томи Савеллі до Пінота Рудакевича не викликає у гарячих прихильників його таланту ніяких сумнівів. Здається, що ви ще минулої суботи бачили Савеллі на черговому вечорі Союзу Українок, а він тут як тут знову живий і здоровий перед вами!

Розина в ролі Оксани Рудакевич дуже дискретно і разом з тим з великим відчуттям вносила чайний сервіс і ставила на письмовий стіл інженера, на якому то чай і випивалось. Очевидно, модерні часи вимагають чаєпіття на письмових столах.

Пишні декорації створювали уяву мешкання римського інженера. Особливо публіці сподобався телефон "Принцеса" з фірми "Бел Телефон Компані", в який дуже часто говорено і який все вчасно мелодійно дзвонив.

Остання повна глибокого ліризму сцена витискає у вдячного глядача не одну сльозу й думки — Ех, коли б ми були бодай двадцять років молодші... та молодість не вернеться, не вернеться вона...

Переклад п'єси зовсім вдалий. Мова жива і витончена. Слово "кретин" і "мурло" звучали майже з бароковою пишнотою палацу дожив.

Це були б мої персональні заваги критика.

Сірано де Бержерак

— Вертаймося!

Кіт дорогу перебіг!..

Пан Кершньовський, як всі знають, Це колишній "бос" з "Поділля". А його шинки, м'ясива, Славні на усе довкілля!

Чи то буде Великдень нового чи старого стилю, важне, щоб на Вашому святочному столі з'явилися найкращої якості м'ясива, шинки тутешні й імпортовані, ковбаси різних родів і стилів

званої в Нью-Йорку Української Фірми
K & P MEAT MARKET
111 First Ave., New York City

В "Орхідеї святкувати"

То є радість і краса:

За старим стилем селедчик —

А за новим — ковбаса!

Як у Свята, так і в Великий Піст, вийдеш завжди підбадьорений, скріплений на душі і на тілі з українського артистичного ресторану голівудського стилю, популярного серед молоді і студентства,

**П-ні МУШКИ ПІДГОРОДЕЦЬКОЇ
ORCHIDEA RESTAURANT**

145 Second Ave., New York City

А у тому "ДІЯДЕМІ",

Як в палаті чи теремі:

Строї там чудові,

Вовняні, шовкові,

Дуже їх багато

На будень і свято!

— Просимо, заходьте до нас! — ввічливо запрошують ВП. Марія і Володимир Заклинські, власники тієї знаної в Нью-Йорку і поза Нью-Йорком української галантерійної крамниці та майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

"DIADEM", 142 Second Ave., NYCity
Коло Народного Дому!

МАЛЕНЬКА КОРЕКТА

Пастор наvertsє ескимосів на Христову віру...

— Дорогі Браття і Сестри, будьте добрі й милосердні, бо які ні, то по смерті підете до пекла, де лютують страшні морози!

Після відправи дружина питає пастора:

— Чому ти сказав їм неправду — що в пеклі страшні морози?

— Як же ж інакше?.. Якби я був сказав їм, що в пеклі панує горяч, всі захотіли б туди дістатись!

НЕБЕЗПЕЧНЕ СЛОВО

Після десталінізації в Польщі у варшавській тюрмі зустрічаються два комуністи.

— О! Тебе за що посадили? — питає один другого.

За одне-однісіньке слово: "Котрий".

— Як же це сталося?

— Послухай... Вістка про те, що вусача викинули з мавзолею, надійшла до мене трох изапізно, і в моїм кабінеті на стінах висіли рядом ще всі вожді в комплекті: Сталін, Хрущов, Гомулка та інші. Раптом заходить до мене мій шеф, подивився по стінах і скрикнув:

— А доки буде в тебе висіти на стіні ця сволоч?!

— А котра? — питаю.

І за це єдине слово дістав рік криміналу..

З ОГОЛОШЕНЬ В СХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ: "Втекла папуга з клітки. За її політичні погляди власник не відповідає".

Була една жінка, що мала чоловіка, жи дуже вночи хрорів.

Терпіла вона, терпіла, а далі взяла і пішла, ек би, дайминато, до нашого Мудрого, ено, жи тот був у жидів за рабіна.

Тот віслухав, віслухав, а далі покивав головов і каже:

- Хропе?
- Ой, хропе!
- Дуже хропе?
- Ой, дуже!..

Тоди тот мудрий, жи був за рабіна, каже:

— Жінко, не нарікай, бо то е найліпша і найкраснійша музика на цесім світі.

Жінка си дуже здивувала, а тот далі каже:

— Ек ми не віриш. то піди і запитай си всех тотих жінок, жи поведіли і не маюч чоловіків.

Жінка си замислила, подекувала мудрому, пішла тихцьом додому і вже білше на чоловіка, жи хрорит, не нарікала.

Достоментни, ек з тим чоловіком, жи хрорит, діе си в нашій емігранції. Не всьо так гладко йде, ек би повинно, дешо хрорит, дешо скрипит, а всьо таки ліпше, жи так е, ек би нич не було і нич би си не діело.

Адіт бо, ек то було з тим паметником у Вашингтоні. Ек зачели си сварити і гризти, екий тото паметник має бути, ек зачели йдна казета другій до очий скакати, то здавало си, жи — ені минут — всьо си завалит враз из паметником і заміст того мемо у Вашингтоні мати велику фігу з маком.

А потім, то ек си стало?

Ек тот Вашингтон Пост зачев собі писати, жи не допустит до паметника, то наші зараз си опаметали.

Кужда казета ввиділа, жи то не лехко валити, жи в тім все вороги нам поможут. Бо ліпше аби був паметник, екий він не е, заміст того, аби не було апсолютни жадного.

То тепер наш комитет най би подекував красно ридакторам з Вашингтон Пост, бо вони богато в тім помогли, жи смо си за паметник

на смерт не загризли і жи не маемо ниніка ше три нові партії: една — тота з вусами, друга — тота, жи биз вусів, а трета — жи заміст паметника хціла, аби за ті гроші купити льоту на українцкий цвинтар.

ПРИКАЗКИ

Ваша Катерина нашій Орині двоюрідна Одарка.

Вони родичі: старий бабі вуйко.

Його мати моїй матері двоюрідна Параска.

6 MILE AND BEECH
i 29805 West Grand River

WALT'S SUNOCO

SERVICE CENTER

Одинока українська фірма на стеїт Мішіган.

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Тел. KE 1-1303 і 476-4094

Повідомляємо ВШ.

й околиці, що
крамницю

ДНІПРО СПІЛКА

698 Sanford Ave.

Newark 6, N. J.

(між Ivy St. і 18th Ave.)

На новому місці матимемо у великому виборі найкращі

**ЗРАЗКИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА,
КРИШТАЛИ, КОСМЕТИКУ та інші товари.**

ЯК НОВІСТЬ ВІДЧИНЯЄМО

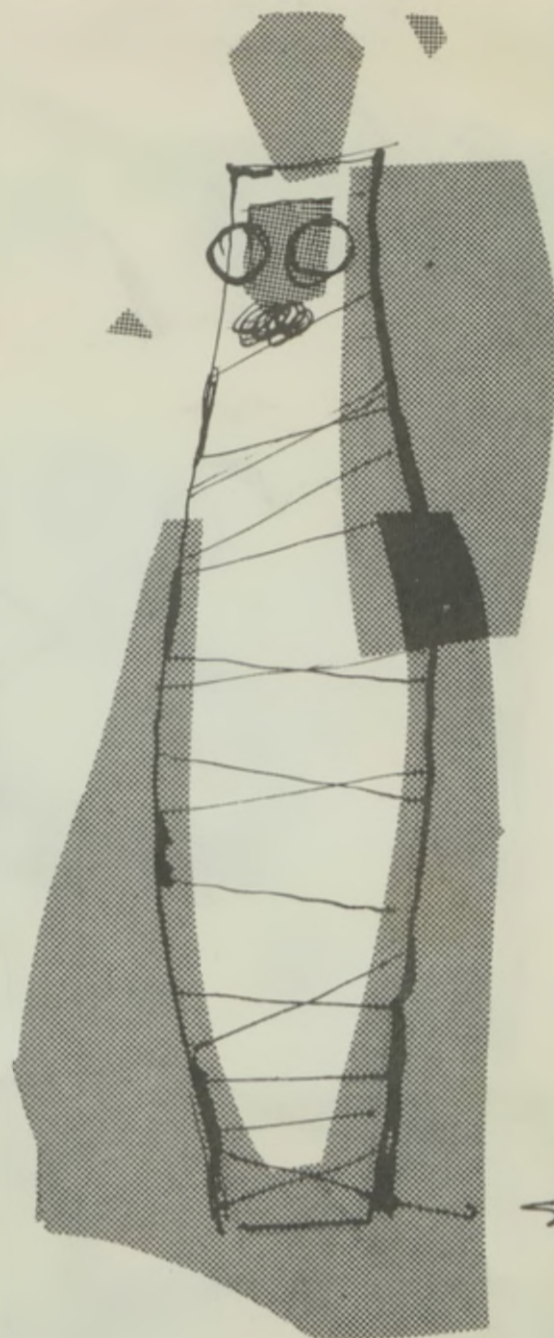
АГЕНЦІЮ ВИСИЛНИ ПАЧОК НА УКРАЇНУ і ІНШІ КРАЇНИ

зної та солідної фірми

"COSMOS"

У звязку з тим, великий вибір висилкє вих товарів по дуже приступних цінах.

Tel.: 373-8783

А В Т О П О Р Т Р Е Т

Мистець Мирон Левицький вернувся з мистецької подорожі до Північної Африки і влаштовує тепер виставки своїх образів.

— Дайош ещо доляри за мито!

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Вп. П. Д-р Н. Кузьмович і Д-р Р. Граб по \$6.50; Д-р Т. Парфанович \$3.50; В. і М. Заклинські (Дядем), Д-р Д. і М. Фаріон і Д-р Я. Генік-Березовський по \$3.00.

Д-р І. Мулик і Д. Хоман по \$2.00; С. Гельнер, Д-р О. Коропей, А. Ратич, Д-р П. Сениця, Л. Сагайдак, Н. Стецьків, Д-р І. Макаревич, Д-р Н. Процик, О. Підгірний, Д-р В. Калина, о. Б. Осідач, о. Ю. Кубиний, Д-р Т. Решетило, інж. І. Вінтонюк, М. Завицький, М. Лисак, Б. Дуляк, С. Поліщук, Я. Заремба, М. Сірий, Т. Станко і С. Гавриш по \$1.50.

І. Краян і В. Волинський по \$1.00.

М. Швейко, Д. Пісецький, П. Самойлов, І. Ізьо, П. Федик, С. А. Березулька і В. Пилишенко по 50 ц. Щиро дякуємо!

Editor Edward Kozak
Address: "The Fox"
4933 LARKINS
Detroit 10, Michigan
Tel: VI-2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
 річна передплата — дол. 3.50
 піврічна передплата — дол. 1.80
 Річна передплата в Англії 1¼ ф.ст.
 Річна передпл. в Австралії 2 ф. ст.
 В інших країнах рівноварт. 3 ам. д.

Журнал "Нові Дні" за лютий 1964 року дав черговий приклад того, як треба писати фахово-нефахову музичну рецензію.

По-перше: по концерті треба почекати три місяці. За той час треба прочитати усе, що другі написали, а головне нюхати, хто, де, як і що каже про концерт. Після такої підготовки: "давай!"

Фахових музик і критиків треба порозставляти по кутах, самому ж потихеньку "поконсультуватися" у таких же самих фахових музик.

Саме головне, щоб рецензія була культурна. Ось кілька зразочків стилю згаданої рецензії про симфонічний концерт у Торонто:

"Нехай уже порядні українські граблі торохкають по "вчених лобах".

"Громко музыка играет, барабаны сильно бьют".

"Концерт, хоч виглядав дуже "окей", вдовольнити мене не міг".

"Ох. ох, ох!"

"Біг пес через попів овес".

"Гнила колода, обтикана долярами..."

"А бодай же ви здорові були..."

"Я скривився і подумав..."

"Прийшов Прокіп — кипів окріп, пішов Прокіп — кипів окріп..."

"Диригент не піддався на провокацію неписьменної в цих справах публіки".

Культурно? Дуже культурно. Так і видно, що цю "рецензію" написав найвидатніший музичний критик між колгоспними дядьками.

У ПЕКЛІ

Приходять до пекельної брами двоє робітників з Советського Союзу, чоловік і жінка. Люципер питає:

— Ви в котру секцію хочете — в капіталістичну чи комуністичну?

— Давайте нас у комуністичну! — каже чоловік.

Жінка тягне його ззаду за полу:

— Ти куди прешся? Мало тобі?

— Тихо, стара! — каже чоловік. — Підеш у капіталістичну секцію, то до суду-віку горітимеш, а попадеш у комуністичну, то й печі раз-у-раз псуватимуться та й смоли напевно не хвататиме.

НАШІ НА ФЛОРИДІ

— Чому не виходиш на пляжу? — питається хлопець дівчини.

— Бо молі поїли мені купальний костюм!

— Ну, то дуже ним не наїлися...

Наша "СУРМА" — це крамниця Знана в цілім світі! Там купите мед солодкий Чи в зимі, чи в літі.

Навіть така світова газета, як "Нью-Йорк Таймс", написала захоплену статтю про відживчі й лікувальні якості меду з пасіки п. Мирона Сурмача.

На великодні дарунки — прекрасні писанки, рекорди, кераміка, книжки в українській та англійській мовах.

Чудові святочні карточки!

"SURMA", 11 East 7th Street, N.Y. City